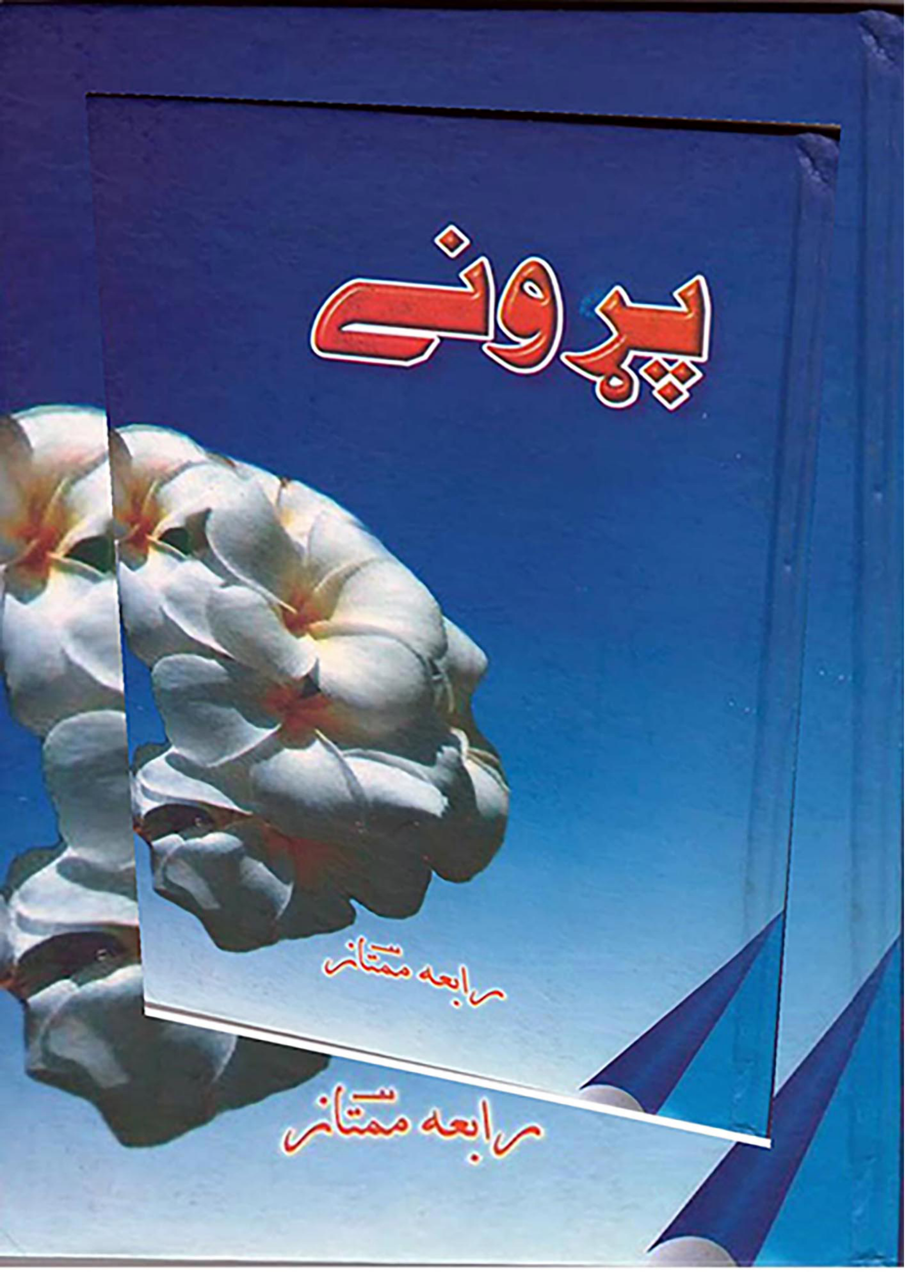

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

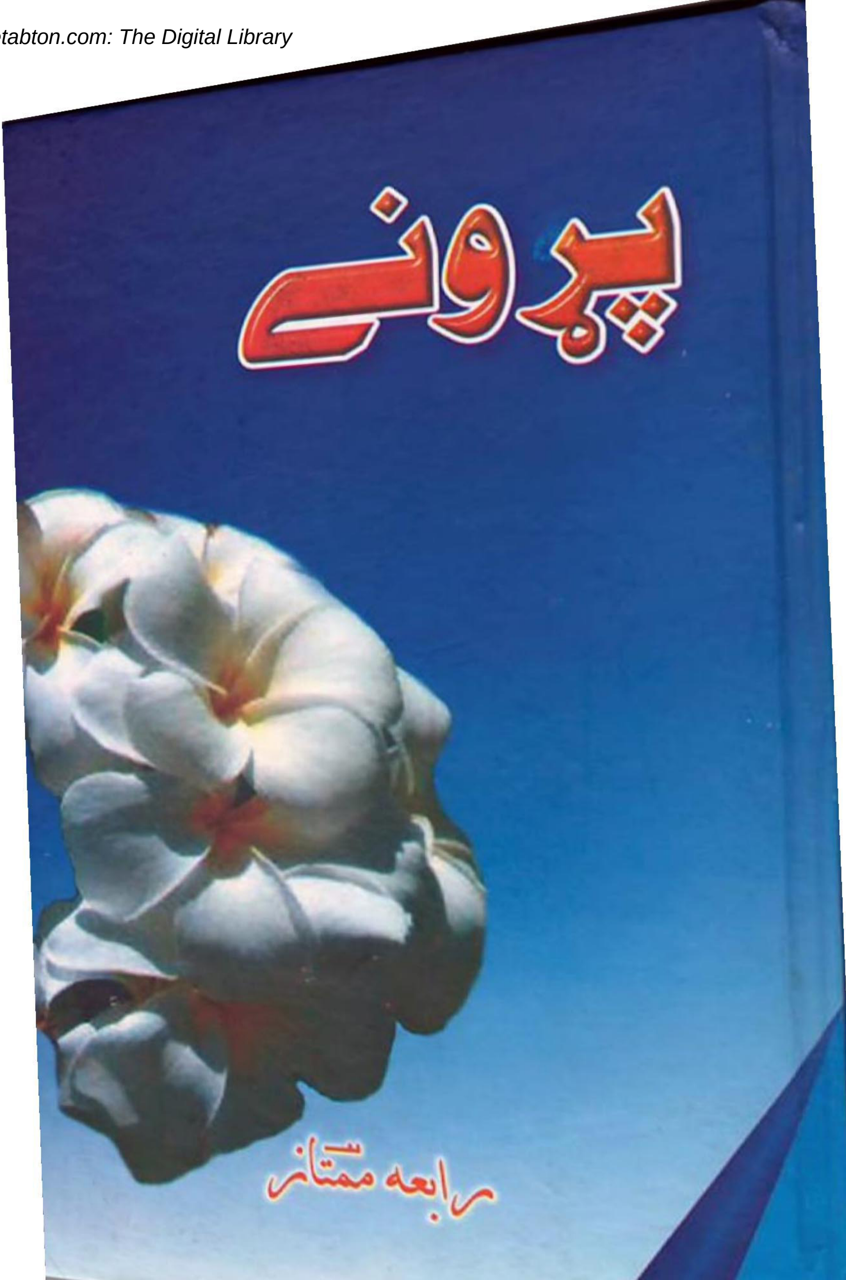

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ——— پروني

ليکواله ——— رابعه ممتاز

د چاپ کال ——— ۲۰۰۴ء

پرېس ——— جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ——— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ——— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک اېجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا ګانو ترجمانه
دَ پېړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغمَوم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابرؔ
برتهکال

پړونی

په جنازه مې سپین پړونی خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د سینې قاتل کړې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بدنامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ ړې

کله مې تور کله مې سپین پړونی
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	ليک		مخ
١	پېژوونے	عبدالله جان مغموم	٩
٢	مننه	رابعه ممتاز	١٣
٣	خانه کعبه (نظم)		١٦
٤	ځم د مدينې نه نن (نعت)		١٨
٥	د حوا لور (نظم)		٢٠
٦	بيا د راوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		٢٣
٧	په تورو نيمو شپو کښې ديد نو نه ځومره کړي (غزل)		٢٤
٨	را شه اشنا عمر مې کم دے		٢٥
٩	د چېل کلي نصر کورونه (نظم)		٢٦
١٠	مشران (نظم)		٢٩
١١	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		٣٠
١٢	څڅې رانه پسته نهٔ کړې خطا نشي (غزل)		٣٢
١٣	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		٣٣
١٤	د استاد راتلو لارې کله بنې وړې روندې شي (غزل)		٣٤
١٥	نوې دُنيا (نظم)		٣٦
١٦	ستا د مينې مشال لاس کښې (غزل)		٣٨
١٧	زړهٔ مې هر وخت په وبهېږي (غزل)		٤٠
١٨	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)		٤٢

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلۍ قیصې	۵۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې د دغو بڼې څهٔ دکانې نه خو جوړ نهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د درېو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږې د نیک خوا کمے دې نهٔ وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دژوند جو نګړه کښې ویرېږ مه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښځې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې د پرګلو نه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نهٔ یې اشنا زهٔ په خلقو څهٔ کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روبده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښهٔ اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په یمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګیله دې په سر سترګو دې ګیلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهیت (نظم)	۱۰۰
۵۶	یادونه اُمیدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصیحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مینه (نظم)	۱۱۰

۶۲	ستا دکبر انتها ده تهٔ پوهٔ نهٔ يې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کیله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځاے کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مينې دهر چا نه زهٔ پټوومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو
په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې"
کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دا دې خبرې نه
انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د
سپیلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه
واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے"
لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - د غسې ئې شاعري
هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرۍ د
لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې
کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړونې" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلنې"
د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو
کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال
کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د
"پړونې" په شاعرۍ کښې جدت راپېدا شي - او رابعه
ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه
شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلے شوے دے۔ د مثال په طوړ دا شعرونه به ئې واخلو۔

ـ چې لوړ د دېوال ته خپلې نوښکارېږي به دلړې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې ښې شي

یا

ـ د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روشي
کډ خړ وې که کچه وې دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جُز دے او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لاروکوڅو اصلي نقشه راکاږي۔ ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او دَ لفظونو د استعمال ډېر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا دَ دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پړونې شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي ـ چې دَ کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خیال چې د "پړونې" په لوستو به دَ لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته یه زهٔ د لوستونکو د تسلۍ دَ پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم۔

۱۔ ـ دا مهٔ وایه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په تته تتهٔ ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې ښنه دے
زه يې اوښکو سره مل کړم
مخو ته به زه څه کړم
چې زه يم پکښې پرېشانه

۳ - د ښکرو و شر نکا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسيږې

۴ - ما په ګودر ځک منګي بيا کېښو دو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په ميدان کښې تګ هم د دې د شاعرئ د پوخ والي دليل ورکوي - حقيقت دا دے چې څنې څنې نظمونه ئې د خيالاتو او جذباتو په لحاظ زه شاهکار ګڼم - لکه " لوپته " " پښتون " " قسمت "

د خپل کلي ځې کوروند او دا سې نور ډېر نظمونه چې کلو شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دويم کتاب " پرهوتے " ستاسو په مخکښې دے او ورسره د خپل دريم کتاب " ګلونه پاتې پاتې " د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې وکړي چې دَ رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه وشي ـ

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنی کتاب " سپېلنې " چاپ کولو نو دا
اُمید مې نهٔ ؤ چې پښتانهٔ رونړه خوښندي به زما دَ کتاب سره
دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښندو ډېره مننه
کوم چې رونړو عموماً او خوښندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاه
چاپ کوم چې رونړه خوښندي به دَ "پړوني" سره هم دومره
مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلنې" سره کړې وه -
او زهٔ به دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب " ګلونه پاڼې
پاڼې " چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب " سپېلنې " په لوستونکو کښې دَ
خوښندو شمېر زیات ؤ او زما په خیال چې په دغه کتاب
کښې زما زیاته شاعري دَ خوښندو میانو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوښندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنې" د شاعرۍ
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي ـ خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے ـ کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حل د "پړوني" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غزلونو او نظمونو مجموعه ده ـ
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ګټ ګوړ ـ نغرے
او جارګے دي ـ او يا مې لُوړ، خوړ، مور او زامن دي ـ په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کڼلي دي ـ خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده ـ

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښ ګوهر يو نظم
دے) "زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پېغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي ـ

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوښه دې به د "پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپېلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړئ چې خپل دريم کتاب « ګلونه پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورېٔ تاوېږم لــه تا
خانه کعبه ېٔ زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې تهٔ وې
او د خون زړګی درمان مې تهٔ وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورېٔ تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده پره
درنه تاوېږم ګناه مې ده پره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کورېٔ تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم پهٔ تا
د الله کور يې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته دې نه سوا
چې بس راځمه مکې ته بيا بيا

چې هر چکر کښې ځارېږم لهٔ تا
د الله کور يې تاوېږم لهٔ تا

بنا د مکې به هېروم څنګه
دا باقي ژوند به تېروم څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د الله کور يې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتی پهٔ وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکاري زړهٔ مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما پهٔ دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښېتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زهٔ خو د مودو نه د راتلو پهٔ طمعه ناسته وُم
هر غم نه زهٔ خلاصه وُم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږ ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرے هم ددې چينې نه نن
هم د مدينې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړه حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکليا يمه
زړه مې ډېر خوږېږي چې زه هم پاکې روضې سته نن
هم د مدينې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حَوا لوَر

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خوا هش د بابا دم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریښتیا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئ څوکیداره
د بچو ئ ته غمخواره
هر بچي بانديې فدا ئ
په نامه بانديې حوا ئ

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئ
په نامه بانديې حوا ئ

چې ستا کور کړې آباديږي
مال او سر دې کهٔ زاريږي
ته د صبر انتها ئ
په نامه بانديې حوا ئ

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
ته د خوږ زړګي شفا ئ
په نامه بانديې حوا ئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي سته
څو نېل کور اباد وي تهٔ
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څهٔ بامبېر وي
کهٔ هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې تهٔ ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې دَ انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونهٔ شي
ستا نامه بې نامه نهٔ شي
تهٔ ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنيا د هر پېغوره
همېشې ولې وارخطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د اوښکو زور دے تپوس مه کوه
وران مې د زړه کور دے تپوس مه کوه

ټول بدن لوګے شو لمبه نه شومه
دا لا څنګه اور دے تپوس مه کوه

ته ئې چې بېګا سبا کتو له تلې
هغه محفل خور دے تپوس مه کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د ککو تور دے تپوس مه کوه

مه ګرځه ممتاز پسې بیا مه ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظونه څومره خوند کړي

دا مهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په ټسه پسته ژبه بیانونه څومره خوند کــړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که خو دي که کچه دي دېوالونه څومره خوند کړي

زموږ د محبت قصه هم دلته تن پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت خو بیا په بېرته راشي
د مینې دکتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تانه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
دزړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل زړهٔ په تسلو اودهٔ کړو
خو پهٔ ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی ټیک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستوری پهٔ خندا شو ګُله
زما پهٔ زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې پهٔ سلګو اودهٔ شو
ځکه درزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کوڅې وړې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

اُدېر د امان په څوا کېښې ، مونږ ه لوبې به کولې
نه په مونږ د چا اواز وه ، نه زمونږ په چا څه کار وه

مورو پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائے ې ولاړه
داجماعت دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که شاړه

هر یو کور کېښې به ماما وه ، هر یو کور کېښې به ببو وه
دا هټول کلے یو کور وه ، دا هټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د هټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسئله وه
مشران به هټول راټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوی به ئې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر او شوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به ئې کلي کښې خپل نو وه
دجرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبه پاتې نهٔ شي
کهٔ وې پیان او کهٔ شملې وي ، میلمستیا دې دده او شي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د دوډۍ اوکړئ ، څه پاخهٔ کړئ څه تو ده کړئ
کورې اوبه پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نهٔ کور به خفه کېدلو ، نهٔ میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، د خلوص نږدې الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خوږ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چې رښته لاړل ، هاغه خړ کوروندوران شول

څهٔ بنګلې شوې خړ کورونه ، د ښکو ښېنتو برجونه
آ کچه لارې پخې شوې ، د هر چا بېلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
د هر چا شو ډېر کارونه ، د هر چا شو بېل کورونه

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور خپه عزت شته
په نفرت هر چا سته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا خلکه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز د اسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څهٔ شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څهٔ شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږ به ډېر ګران وو هغه څهٔ شو

مسٔلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څهٔ شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څهٔ شو

ممتان موږ به چا له څهٔ تسلّي ورکړو
موږ څېله ډېر پرېشان یو هغه څهٔ شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کومه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج يې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره ښادانه

د جونګړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې رانه پټ نه کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړه یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلی یم
هسې نه پرون پشانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګُله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نۀ لری
داسې بختونو سره لوبې کوم

دخپل زړګی د تسلی د پاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانۀ په تورو شپو کښې ممتاز
د زړۀ زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

دا ستا دَ راتلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پیدې شي

دا څنګه محبت دے قول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غواړم بیا رهبار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږې نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې ځورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته خېژې نو ښکارېږي چې به دلرې
پهٔ دې چیتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځاے دے، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دانه وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لېسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونو دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدایګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هېو بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

38

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځاے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدا ئے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نۀ یې

زۀ به تا لۀ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبونګړې لوږې ښۀ دے
زۀ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلونه به زۀ څـۀ کړم
چې زۀ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کۀ تۀ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نۀ کړی
ګیله مۀ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې هر وختې ځوبیږي
هیڅ علاج یې نهٔ ښکاریږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې په څهٔ سخته تیریږي

ناکړدې دې چې رایاد کړم
دباران په شانې ژاړم

دغمونو په ګرداب کښې
مې د ژوند کښتۍ تاویږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس دخلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم د اسودا خرڅېږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږېږي.

مستان تول له دنیا چاپ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه تر ښه داخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئنې ــــ (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته سيهٔ کلی په وطن کښې
چې په بنهٔ نامه يادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر چا پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تۀ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پۀ دښتیا چې فرښته ئې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تۀ ئې یادشوې
پۀ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زۀ غازي، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه پۀ خندا دي

چې ضیاء مې هم کرنل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

شکر اوباسمه ډېر زه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسنه هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوېندو رونړو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پردې قیصې

ما سره خو شپه ورځې دا غم د اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنایۍ قیصې

یو ځلې په موږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه نو سور اور د سرې لمبې دي زهٔ یې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رښتیا شوله
او به کړې ممتاز ته څو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کيږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ژُولو په لار کښې
لحنې هم وي اعراب هم وي

ستا تدبير به کار اونهٔ کړي
د تقدير مالک خو هم شته

د تندی ذکر ښو ځان لــه
یو جوړ شوے کتاب هم وي

د خدائے ورکــړه ښې بها ده
ممتاز شک پکښې او نهٔ کړې

د غریب عــاجز ناداره
په تنــدی کښې محراب هم وي

توکّل په الله اوکــړه
دا روان شه د زړهٔ ســره

په دې تــکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه ۔ (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه کوډی د اول بدل شومه

اُوس وزه قسمت دلونیو اُوس وزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پټه لوګے پټه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لاکښې دي
ستړے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بـلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسي

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښي روانه

د دنیا په دې بازار کښي
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چي تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوارۀ شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مينه محبت وي

خو چې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نۀ مې پلار او نۀ مې مور شته
نۀ مې رور شته نۀ مې خور شته

خونديٰ رونه مې جدا دي
هغوئ ټول د بل بل ځا دي

تصور کښې مې ګرځيږي
د بابا کور مې يادېږي

په خوب نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدائ‌ګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خو هر وخت دا دعا کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

تهٔ د اختر میاشت یې ښتوری یې تهٔ
ستا کتو له زهٔ به په بګلو درشم

ما ته په خوا نه خبر یې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پروني کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پړدو درشم

تا سره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چیو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څخهٔ اوکړهٔ
اوس مې د ے دنيا ښکلې زړهٔ لګيږي نه

زهٔ دې پهٔ ديدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډيږي نه

راشه د اختر ورځ به رنګينه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحاليږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښا راشه
تکو تورو شپو کښې ديدن کيږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بيا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاريږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ويمه چې ربار دې حصاريږي نه

زۀ به دا ګيله درته بل وخت اوکړم
خدائيګو پۀ ګيلو څوک خوشحاليږي نه

ماسم د مابنامه اُوربل خور کړلو
راشه پۀ تيارۀ کښې څوک ښکاريږي نه

کله وے د رحم او کله نۀ د رحم
ښۀ شوه چې مستار ليونے کيږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

په لاره چې ټوله د پېښې کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ده کې سترګې سنه او چتې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړه دو رو
د روښو خوږ ده بدنامېږي کنه

په سپينو لېچو يې بنګړي مزه کړه
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پړونې يې تاؤ کړو له ځان نه ممتان
کلي ده پاڼو کښې پټېږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته تو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وایې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د روزګار دې ځان په دې باندې لږ پوی کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نیمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپېو شپېو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما د سترګو تور دے
دا زما د ابسې زوئ دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې دور دے
ما به غېږ کښې لو بولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا کې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم تړې زړهٔ خفه شو دګېلې نه پس ګيله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تمبر کښې په داړه وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شيطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې څټهٔ د کاڼي نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندۍ زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وایې زړګیه زړهٔ مې تا نز خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تر مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځي
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خوا اور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښې یې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانز دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دمینې د دریو ښکلو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورز پکښې تېرومه د پردې خو بستر نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته گورم، ستا په کتو به دوی پوهېږي
جانانه څومره بختور دي، درته گوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړهٔ به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېرې ستا زما مینه ده راسته

ما د زړهٔ کچکول کښې ایښې ستا دمینې خیراتونه
بنهٔ گزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

پهٔ سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښهٔ وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښهٔ وه

ما دژوند خوانه په واره قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښهٔ وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ ډاډه وم
که به کور کړ به پهر وه څومره ښهٔ وه

ما په لېو به منګے راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښهٔ وه

د ممتاز لاس به يې نيولے وه په مينه
څومره ښکلے مازيګر وه څومره ښهٔ وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نۀ دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څۀ کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څۀ نۀ وُ وه ستا په انتظار

هر څۀ رقیب وائي زۀ له تا کله صبرېږم
بس تۀ مې د زړۀ سرې نور په چا نۀ کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ایږدم به ځاپه اوربل کښې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو تۀ زما پکار یې نور مې هیڅ نۀ دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېرې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې اوکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدای څنګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نه شي
ستا اقرار دروغ ښکارېږي

د مستاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
زړه مې تا پسې شوکېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅه به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې زړه دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

د اکور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوڅېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

د ستوري د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مه پرېږده یواځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هرڅوک که خالق دې پر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرونے بدنام مه شه
که څوانه که زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دړه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوهٔ کړه
دَ اُلفت انجام به دا وي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
د چمن مې ابیاري کړه

ګل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې ډېره مینه اوکړو
مرګے څو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توپه څهٔ
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به نشهٔ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وې زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول نشهٔ کړو

د استاد زړهٔ خبر چې زما د پاره مرګ وهٔ
زما پوټے ګیله ده نو رجنګونه به په نهٔ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځاۓ شو د یو بل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نۀ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه نښۀ مثل وه
روبۀ په ډانګ بېلېږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښېښتې ښغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د ور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده ښځه له ګورې ورته
په سر یې واچوې چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په ښځه کښې اخلي وي بس
په دې خو یو نو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خوشته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ماته دې په خط کښې خدای خبر چې څه لیکلي دي
هېڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوترم
ته چې راپه یاد شې تړل مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځای اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتان ډېر په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

72

د ژوند جوشکره کښې ویرېږمه زه
دابې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلی وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانوئ
په دې ګلانو خفه کيږمه زه

لاليه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړيږمه زه

په ميتان هغه وخت قيامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کيږمه زه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې تهٔ یې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې تهٔ یې

دا بې لتا خو ځان نیمګړی ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې تهٔ یې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې تهٔ یې

زما د مینې امتحان اخلې تهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې تهٔ یې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټ یې
چې رقیبانو نه پرده کښې تهٔ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښې خلق

کینه ورديي ذوَر وردي ښُې خلق
ډېر په کبر په غرور دي ښُې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ښُناور دي ښُې خلق

چې دنیا څوک دعقبیٰ دسره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ښُې خلق

چې بېګاه سبا دخدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښُې خلق

ممتاز نن ورشه پښیله ئې ښځلا کړه
چې لهٔ تانه مروَر دي ښُې خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه ميګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه یې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې را له خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم دا وايي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا ؤمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولیده

تصوّر کښې مې لویو لے
په څنګل به مې ګرځو لې

په سختو او تکلیفو نو
دا غلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکورېدل وو

ستا په سترګو به پو ښېدامه
په هر ځوئ دې رسېدمه

ستا زما ترمنځه ګله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نهٔ شې
چرته اوږے پاتې نهٔ شې
هسې نهٔ وي خوب درغلے
چرته کټ نه ئې لوېدلے

ځو چې لوے شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کوم او تره
هسې نه بهرته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وي
زما دغه اندېښنې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس بنۀ عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سپينه بڼه زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچي پوئ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ځاره ي
شپه او ورځ بیا داسې وائي

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یوازې زه یم

خو مور اوس د نیانه لاړه
رابه نۀ شي بیا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څۀ کړي
په تېر وخت به ارمان څۀ کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنيږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ يم
ستړې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يئو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزيږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنهٔ شو

ا' زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شپه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لاړ په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي دو دو
دَ اُمېدونو شمع مړه شوه جوړې

نن په ورځم د یو تپوس دپاره
د محبت لاره ګډه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا ډېر اِتبار کولو
ځکه نو هر خوا نه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرځې ته په مزکه خو آسمان ې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه ګټې او سېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصیحت ما ته مدام کوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لمو باندي راداوړي
په ننګو اوښکې خوړې شي

په ګرېوان باران باران شي
په خوله کښې مې راتوې شي

د زړګي په غم بنا ده کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکي ګودم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پېټې دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چا ته دا وايم
زما هيڅ غمونه نشته

نو بيا زړهٔ مې دا سې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه کيسلې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقیب هېڅ څه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ما ته د بېلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تېرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لار د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارې نهٔ مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

تهٔ خو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه خو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په د دیوال یې ته

ستا طلبګاران خوجونې، هر ځای ستا په طمعه دي
ځان نه خبرنه یې چې راګېره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ مخ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر بانده دنیا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوښو د بابا د سر شمله یې ته
چېرې سپکه مه شې په ډښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کورنۍ مور دې هر وخت پرېشانه وي
ته که بېڅه کودر یې یا ولاړه په دېوال یې ته

ځه او کړمه لورې دا د خدای او رسـول لاره ده
خدای دې جدا مکړه خو جدا رانه في الحـال یې ته

ته به شې واده زه به دې کور کښې سودایي شمه
ګرځم به ټول کور کښې چې به لورې په څه حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې درله خدای درکړي
شپه او ورځ مې خدای ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمځنه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمي ابادي نه جوړه شوي يو بېديا وه

وعده يې وه د راتلو ځکه زهٔ وم پهٔ انتظار
يو زهٔ ومه پرېشانه يو زړګے دَ ه پهٔ دزار

ځان سره نکیا وَم هم کړل هم مې دېبل
ستوري پهٔ خندا وو خندېدل او مُسېدل

دېره اوږده شپه وه پهٔ هېڅ رنګ نه تېرېدله
يوه يوه لمحه لکه د کال به ستېرېدله

زړګے مې پهٔ دزا شو څهٔ کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښئو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک دیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې ته بې ځانه غوندې ومه
زه ئې بې لوظه باندې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه بنا قرار
حیرانه ومه چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقیدل
ورې ورې دیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نزې نزې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو چې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څۀ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څۀ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګويانه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما نه

زۀ هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زۀ هم يو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسيدلي پرهرونه دي
زما هم دا دې زړۀ باندې يو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غوږونه نيولي دي
ما هم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې ښې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترپنه تښتیدلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترپنه تښتیدلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېنې ماته ګوره دادې بیا ورله راغلې یم

خو بېت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائېګو چې ددې نه پس به خهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړیا تو ه غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نرې غوندې چېه دهوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې راباندې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ؤمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لوستومانړ غوندې ؤمه
د خپل سوي قسمت ته زهٔ حیرانړ غوندې ؤمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې د زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړځې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نږدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې د اغیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه کیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نهٔ ښیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړېږي
بې تا، نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې اوّلي پهٔ زړهٔ غشي

دا بې لتا مې جانه زړهٔ کله صبرېږي
بې تا نهٔ قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائ ده ډېره ګرانه
دنیا پهٔ ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غوندې مې اوښکې را څڅيږي
بې تا نهٔ قلا ريږي لاليه کورته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بيا کله پهٔ ژړا راژوندي کيږي
بې تا نهٔ قلا ريږي لاليه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره ده چې تاویږي
بس یو پېټے دے کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیری پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کېږي
بس يو پښتې دے کمېږي

په چا شهٔ وختونه راشي
نتول غمونه ترې په شا شي

په هر څهٔ الله پوهېږي
بس يو پښتې دے کمېږي

ممتاز دغه بس يو کار که.
غم د هر چا په ځان بار که

خدائے په دغه خوشحالېږي
بس يو پښتې دے کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

دخپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه ، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده ، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده ، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده ، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه ، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه ، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه ، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاری ، زړه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څړ له یې
داغلے پیلے غونډې ، داسې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور زنه زویه ، داسې خاموش ولې یې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوے یې کنې
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوے یې کنې

اوس خو د پښتو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لربر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شوې، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خو که خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین او کړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا او وینه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري، لاندې څه کړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه چپوس خونه یې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره، ډېر لوی توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے دمکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما پهٔ سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه ته
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به دغم ډېره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ پهٔ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان د هر مومن پهٔ زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتان جوړ اوس ویخ لهٔ خوایه شوې

★

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لوُر د پښتون خور د پښتون مور یمه
ځکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو د دښمن دپاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے له پښتون دور یمه

دا زما پښتون روکې خو هرچا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې په عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا ممرې خوځېږي نه
دے د همت ټوره ده په یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو متولوئ طاقت کښې
دے د نور پروني د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردي د مور عزت د خپلې مور عـــزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د ځجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بيا مشر د جرګــو وي دے
د حق سره منکر دے هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نه يې بنده دي نو يو دا يې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بيا دے لويې مصيبت دے
نو بيا نهٔ بخلا کيږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سين لاهو کړي په يو دم په يو ساعت دے

دے پښتون دوکې ته زهٔ بس دومره نصيحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بيا به زهٔ قيصې دې په مرحاۍ د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک که دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مرچا په ځان بار کړه

خدائې پهٔ دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

خدائې انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نېکۍ خدائې خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توخه دعقبیٰ او کړه

دا به هلته پکار دېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خوږې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اوری نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

اوس څو به خبرې هر ځای کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو يو وړه غونډې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زه د درسره مينه په اخلاص کوم
تا مينه شکونو کښې راګېره کړه

ما وېل په مرګ به جدا کيږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه

دَ عشق سمندر کښې د مينې يو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست يُو يو تيا تُښته سپينه سپوږمۍ ده

دا ټن زما د پاره پروت نه دی بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نری نخه سيلۍ ده

دنيا نه ناخبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حويلۍ

دَ ګل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي دَ ګلانو تيارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مينې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپيلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
دوس خانده خوشحالېږه د غم ورو ستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوې نه يې
د قصه بېګا صبا ده ته پوې نه يې

مال دولت څو د لاس خيرې دے ځان پوې کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوې نه يې

محبت څو څوک په زور کولے نه شي
د خبره د رضا ده ته پوې نه يې

راز د مينې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاے کښې ګليا يې ته پوې نه يې

د خپل زړه علاج دې اوکړه ته خپله
ممتاز ولې لاپروا يې ته پوې نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زه یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سیل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زه هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته اودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړه وهل ټپوسنه

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېده و په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټې
وې د کبل لګه ډکې

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستئ داسې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه داسې غبږ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څه رنګې بدبخت يُ
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړهٔ وینې ورکوې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن څوک د هر چا دے
هسې نه يو زځې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې

ځهرې لا هغسې تازه دي

کیله نه خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت نه ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نه نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرنه روحت غم دے
دا به څنګه زهٔ سر کومه

د ځان ژړا خو نهٔ کړم
دې چې ته خفه کېږم

تهٔ صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذاره کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

اوس څهٔ ووایمه خدایه
چې د څهٔ طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نهٔ پوهېږم

د زړهٔ زور مې روبهٔ شو
نور طاقت به پېدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تیروکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه روځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

دژوند ملګري لاړو
تورو خاورو کښې اودهٔ شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې یا غیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، ومه ستا په انتظار

رقيب دې هر څهٔ وايي زهٔ تانه نهٔ صبرېږم
بس تهٔ مې دَ زړهٔ سر يې نور په چا نهٔ کوم اتبار

د مينې په با غنچه کښې مې يو ګل په نخښه کړے
ابدم به يې په اوربل کښې يا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوی مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوارو لوې کړے يم څه ويلے نشم
د ستا احسان زه په دنيا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پيدا شوم نو په هيڅ نه پوهيدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړيدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بيا پوے کړمه زه

ته به وې ويښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پښتو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زرو قربان به دې دبډو منعم کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ماسره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوره شومه زلمے شوم داگفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کیږي چې خفه شې پرې ته
دَ ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلے نه شي
پښې به یې ماتې کړمه دلته به راتلے نه شي

زه د مستاز په پاکې غیږې دا څوکند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زۀ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هرې یوې پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زۀ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نۀ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زۀ لا یمه لاهُو شومه اوس څۀ به دا وُڅېړم

زما قسمت دې خدایه په تیارۀ کښې دے لیکلے
زۀ خو رسه تیندکونه نو زۀ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډکه ئې
زۀ څۀ تدبیر اوس اوکړمه په چل ئې نۀ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مينې د هر چا نه زۀ پټومه
ستا مينه لوئې سوغات دے زۀ ئې زړۀ پورې لګومه

دا مينه لوئې نعمت دے هم په دې دُنيا جنت دے
ستا مينه چې مې مل شوه نور په هرڅۀ اور لګومه

لا لېږه مهربانه تۀ جدا مۀ شې له مانه
دا ستا د راتلو لار به په بڼو زۀ جارو کومه

نن را شه د زړۀ سره د هيچا نه مۀ کوه ويره
په طمعه درته ناسته يم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تبوله ستا ده ستا مينه کښې ئې سودا ده
زۀ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړهٔ به ستا د لاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده یوا ځې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا نو زهٔ ژوندون هم و په ژوند نهٔ حسابوم
تهٔ ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقیب زمونږ تر مینځه د نفرت لاړې تُوکلي
د هر څهٔ به صفا شي نو که زهٔ درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نهٔ پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه را شم

ممتاز د اسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا د کړې
خو تهٔ دې نیت صفا کړه چې زهٔ پوهه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره ناره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تیارهٔ لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدائے رضا یم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library